Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9008
Copyright: Melk, Benediktinerstift

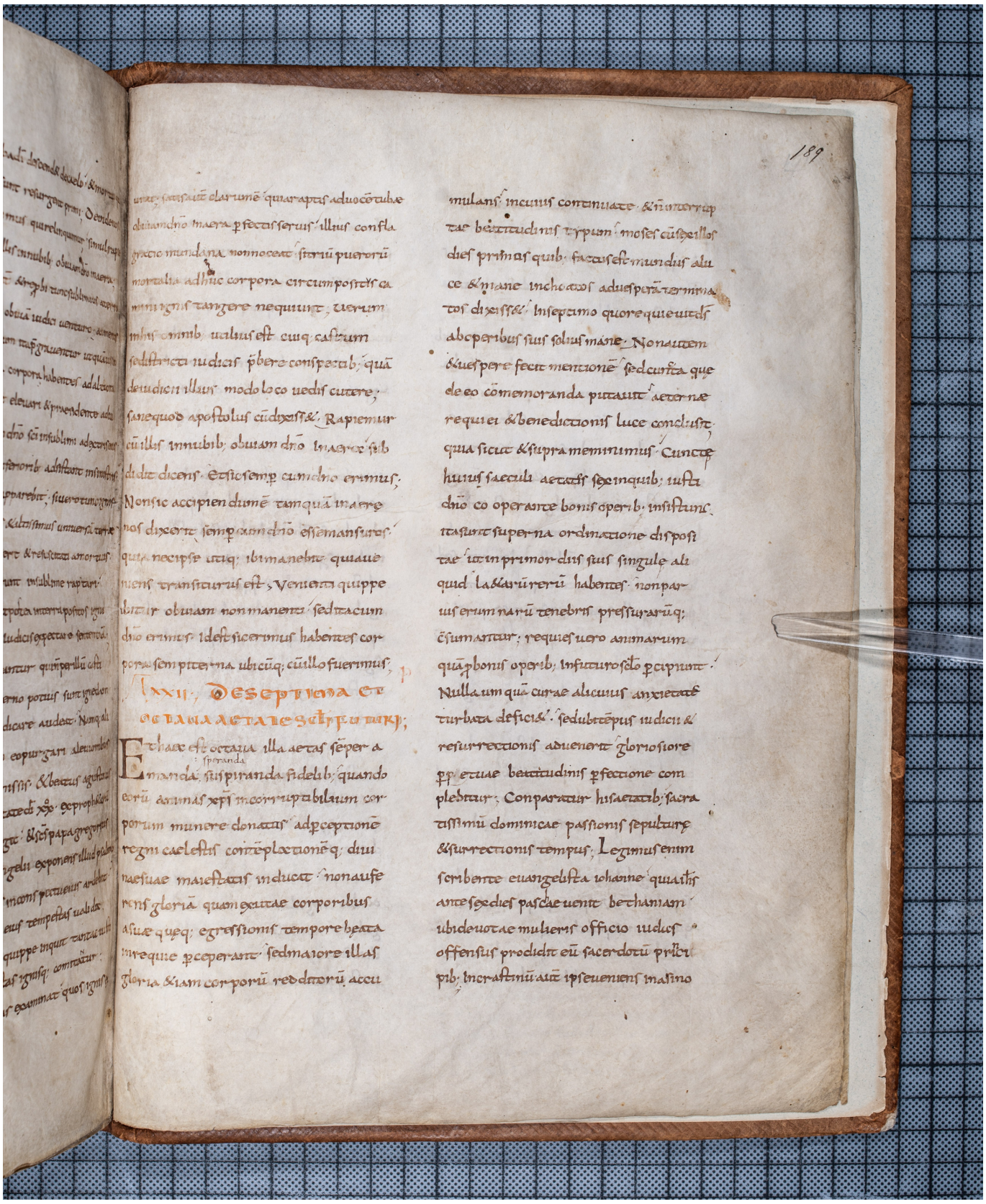

189

LXXII. DE SEPTIMA ET OCTAVA AETATE SEV RESURRECTIONE.

Et haec est octava illa aetas sēper a (speranda) manda: suis pīranda fidelib; quando eorū animas xpī mercurio tabilium corporum munere donatus adpceptionē regni caelestis contēplationēq; diui nae suae maiestatis inducat nonausē rens gloriā quam equitae corporibus asuae quēq; egressionis tempore beata inrequie pceperant sed maiore illas gloria & iam corporū reddendorū accu mulans incumis continuate & ñ interrup tae beatitudinis typum moses cū septimos dies primas quib; factus est mundus alu ce & mane in hoc actos aduesperā termina tos dixisset & Inseptimo quore quieuit deus ab operibus suis solius mane Nonautem & uespere fecit mentionē sed cuncta que de eo cōmemoranda putauit aeternae requiei & benedictionis luce conclusit quia sicut & supra meminimus Cunctę huius saeculi aetatis sęe inquib; iusti dnō co operante bonis operib; insistunt transunt super na ordinatione dispositae in primor dus suus singule aliquid labilarū rerū habentes nonpar uus erum narū tenebris pressurarūq; cōsumantur; requies uero animarum quā bonis operib; insistunt sēlo percipiunt Nullam quā curae alicuius anxietate turbata deficiat sedulitēpus iudicii & resurrectionis aduenerit gloriosiore pp etuae beatitudinis pfectione com plebitur; Comparatur hisaetatib; sacra tissimū dominicae passionis sepulturę & resurrectionis tempus; Legimus enim scribente euangelista iohanne quatuor ante sęe dies pascae uente bethaniam ubi deuotae mulieris officio iudeus offensus prodicit eū sacerdotū prin cipib; inerastinū autē ipse ueniens mistino